

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 12 september 2001 *

I mål T-139/01 R,

Comafrica SpA, Genua (Italien),

och

Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co., Hamburg (Tyskland),

företrätt av B. O'Connor, solicitor, och P.B.G. Martin, barrister,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av X. Lewis och C. Van der Hauwaert, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om uppskov med verkställigheten av kommissionens förordning (EG) nr 896/2001 av den 7 maj 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 404/93 när det gäller importsystemet för bananer i gemenskapen (EGT L 126, 2001, s. 6) och kommissionens förordning (EG) nr 1121/2001 av den 7 juni 2001 om fastställande av justeringskoefficienter för den referenskvantitet som skall tilldelas varje traditionell aktör inom ramen för tullkvoterna vid import av bananer (EGT L 153, 2001, s. 12),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- 1 En gemensam organisation för marknaden för bananer (GOM-bananer) infördes genom rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 48, s. 129). Genom förordning nr 404/93 infördes ett gemensamt importsystem för att ersätta de olika nationella system som funnits tidigare.

- 2 Avdelning IV i förordning nr 404/93 omfattar artiklarna 15—20 och behandlar handel med tredje land. I den avdelningen stadgas att det varje år skall öppnas en tullkvot för import av bananer från tredje land och av icke traditionella bananer som producerats i länder som har ingått Lomékonventionen med gemenskapen (nedan kallade AVS-bananer respektive AVS-stater). Betydelsen av termerna traditionell import och icke-traditionell import av AVS-bananer anges i artikel 15a i förordning nr 404/93. Den artikeln infördes genom bilaga XV i rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994 om de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan (EGT L 349, 1994, s. 105; svensk specialutgåva, område 3, volym 66, s. 52). Enligt den bestämmelsen avses med traditionell import från AVS-stater de kvantiteter bananer som enligt en bilaga till förordning nr 404/93 exporteras av respektive AVS-stat som traditionellt har exporterat bananer till gemenskapen, medan de kvantiteter bananer som exporteras av AVS-stater utöver den kvantitet som anges i bilagan kallas icke-traditionella bananer.
- 3 Efter ett antal framgångsrika åtgärder från Ecuadors och Amerikas förenta staters sida mot gemenskapen i enlighet med Världshandelsorganisationens (WTO) system för lösning av tvister, har rådet antagit rådets förordning (EG) nr 216/2001 av den 29 januari 2001 om ändring av förordning (EEG) nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 31, 2001, s. 3). Artiklarna 16—20 i texten till förordning nr 404/93 i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1637/98 av den 20 juli 1998 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 210, 1998, s. 28) har ersatts genom artikel 1 i förordning nr 216/2001. Det framgår både av andra och tredje skälen till förordning nr 216/2001 och av den nya texten till artikel 16.1 i förordning nr 404/93 att artiklarna 16—20 i den förordningen, i dess nya lydelse, skall tillämpas från den 1 juli 2001 och fram till den 31 december 2005. Enligt andra skälet till förordning nr 216/2001 bör ”ett importsystem grundat på tillämpningen av en tull med lämplig tullsats och tillämpningen av en förmånstull för import från AVS-länderna” upprättas, som skall träda i kraft den 1 januari 2006.

4 I artikel 18 i förordning nr 404/93 föreskrivs följande:

”1. Från och med den 1 januari varje år skall följande tullkvoter öppnas:

- a) En tullkvot på 2 200 000 ton nettovikt, kallad 'kvot A'.

- b) En tilläggstullkvot på 353 000 ton nettovikt, kallad 'kvot B'.

- c) En autonom tullkvot på 850 000 ton nettovikt, kallad 'kvot C'.

Dessa tullkvoter skall öppnas för import av produkter med ursprung i alla tredje länder.

Kommissionen bemyndigas att, på grundval av ett avtal med de avtalsparter i Världshandelsorganisationen (WTO) som har ett väsentligt intresse av bananleverans, fördela tullkvoterna A och B mellan leverantörsländerna.

2. Import inom ramen för tullkvoterna A och B skall beläggas med en tullavgift på 75 euro per ton.

3. Import inom ramen för tullkvot C skall beläggas med en tullavgift på 300 euro per ton...

4. En förmånstull på 300 euro per ton skall tillämpas på import med ursprung i AVS-länder inom ramen för tullkvoter samt utanför dessa.

...”

- 5 Enligt den ursprungliga lydelsen av artikel 18.2 skulle import av bananer från tredje land beläggas med en tull på 850 ecu per ton. Efter GATT-förhandlingarna i Uruguayrundan har det beloppet sänkts till 680 euro per ton.
- 6 Enligt artikel 19.1 i förordning nr 404/93 skall aktörer ha importlicens för att importera bananer från tredje land på grundval av ”traditionella handelsmönster (enligt metoden ’nya/traditionella aktörer’) eller på andra metoder”.
- 7 Enligt artikel 20 a i förordning nr 404/93 får kommissionen fastställa ”[f]örvaltningsföreskrifter för de tullkvoter som avses i artikel 18” enligt kommittéförfarandet i artikel 27.

- 8 Detaljbestämmelser beträffande tillämpning av avdelning IV i förordning nr 404/93, i ny lydelse, finns i kommissionens förordning (EG) nr 896/2001 av den 7 maj 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 404/93 när det gäller importsystemet för bananer i gemenskapen (EGT L 126, s. 6). De bestämmelserna trädde enligt artikel 32 i förordning nr 896/2001 i kraft den 1 juli 2001.
- 9 Bestämmelserna i förordning nr 896/2001 ersätter de tidigare regler som ursprungligen infördes i enlighet med förordning nr 404/93 genom kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen (EGT L 142, s. 6; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 6, nedan kallad ordningen 1993). Den var i kraft till den 31 december 1998, då den, i enlighet med rådets förordning nr 1637/98, ersattes av kommissionens förordning (EEG) nr 2362/98 av den 28 oktober 1998 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen (EGT L 293, s. 32, nedan kallad ordningen 1999), vilken trädde i kraft den 1 januari 1999. Ordningen 1999 tillämpades fram till dess förordning nr 896/2001 trädde i kraft. Licenstilldelningen hade enligt ordningen 1993 grundats på tre olika licenskategorier som delades upp i tre underavdelningar efter aktörernas verksamhet, det vill säga efter direktimport, överföring till fri omsättning av gröna bananer i egenskap av ägare samt mogning och saluföring av gröna bananer (se artikel 3 i förordning nr 1442/93). Ordningen tillämpades åtminstone beträffande aktörerna A och B, för den treårsperiod som föregick det år för vilket tullkvoten öppnades (se artikel 4.1 i förordning nr 1442/93). Uppdelningen i kategorier som delades upp i underavdelningar efter verksamhetsgren avskaffades genom ordningen 1999. Den ordningen baserades på den faktiska mängden importerade bananer, det vill säga på licensanvändning, under perioden 1994—1996 (se artikel 4 i förordning nr 2362/98).
- 10 Enligt artikel 2 i förordning nr 896/2001 skall 83 procent av de tullkvoter som avses i artikel 18 i förordning nr 404/93 vara öppna "för 'traditionella aktörer' enligt definitionen i artikel 3.1", och återstående 17 procent skall vara öppna "för 'icke-traditionella aktörer' enligt definitionen i artikel 6".

- 11 Avdelning II i förordning nr 896/2001 omfattar artiklarna 3—21 och behandlar "tullkvoter". Eftersom förevarande talan endast avser licenstilldelning till traditionella aktörer, är det inte nödvändigt att beakta artiklarna 6—12, som avser icke-traditionella aktörer.
- 12 Enligt artikel 3.1 första stycket i förordning nr 896/2001 betecknar traditionell aktör "en ekonomisk aktör, fysisk eller juridisk person, enskild aktör eller sammanslutning, som var etablerad i gemenskapen under den period som är avgörande för aktörens referenskvantitet och som för egen räkning har köpt en minimikvantitet bananer med ursprung i tredje land från producenter eller i förekommande fall hela produktionen, och därefter transporterat dem till gemenskapen samt salufört dem där. Den 'transaktion' som sådana aktörer genomför skall, enligt artikel 3.1 andra stycket, 'nedan [kallas] primärimport'".
- 13 I artiklarna 4 och 5 i förordning nr 896/2001 finns bestämmelser om "traditionella aktörer". I artikel 4.1 föreskrivs följande:

"Referenskvantiteten för varje traditionell A/B-aktör skall fastställas, efter en skriftlig begäran från aktören senast den 11 maj 2001, på grundval av den genomsnittliga primärimporten av bananer från tredje land eller icke-traditionella AVS-bananer under 1994, 1995 och 1996, med beaktande av år 1998 för förvaltning av importtullkvoten för bananer med ursprung i tredje land och icke-traditionella AVS-kvantiteter, enligt artikel 19.2 i förordning (EEG) nr 404/93, som tillämpades 1998 på den aktörkategori som avses i punkt 1 a i den artikeln."

I artikel 4.2 fastställs en liknande referensperiod för "traditionell[a] C-aktör[er]". För 1998 skulle importen ske "inom ramen för kvantiteter av traditionella bananer från AVS-staterna". Enligt artikel 4.3 åtnjuter sammanslagningar av olika traditionella aktörer "samma rättigheter som de ursprungliga aktörer..." som ingår i dem.

14 I artikel 5 föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall senast den 15 maj 2001 meddela kommissionen de sammanlagda referenskvantiteter som anges i artikel 4.1 och 4.2.

2. Med hänsyn till de uppgifter som lämnats enligt punkt 1 och på grundval av de tillgängliga kvantiteter A/B- och C-tullkvoter skall kommissionen, vid behov, fastställa en justeringskoefficient som skall tillämpas på varje aktörs referenskvantitet.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall de behöriga myndigheterna meddela varje aktör dennes referenskvantitet efter justering med justeringskoefficient, senast den 7 juni 2001.

....”

15 Utfärdandet av importlicenser detaljregleras i artiklarna 13—21 i förordning nr 896/2001.

16 Enligt artikel 13.1 skall kvantiteterna för tullkvoterna A och B enligt artikel 18.1 a och b i förordning nr 404/93 ”läggas till” och de ansökningar som lämnas in för den ena eller den andra tullkvoten skall ”behandlas tillsammans”. Enligt artikel 13.2 är ”traditionella A/B-aktörer..” förhindrade att lämna in andra importlicensansökningar än inom ramen för ”tullkvot A/B”, medan traditionella C-aktörer på motsvarande sätt endast får lämna in importlicensan-

sökningar inom ramen för tullkvot C. För att få lämna in licensansökningar ”för den andra tullkvoten”, måste de ”registrera [sig] som icke-traditionella aktörer för denna tullkvot”.

- 17 Enligt artikel 15.1 skall traditionella aktörer lämna in licensansökningar ”till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som har fastställt referenskvantiteten...” ”under de sju första dagarna i månaden före det kvartal under vilket licenserna utfärdas”. Dessa myndigheter skall enligt artikel 16 ”meddela kommissionen de kvantiteter som är föremål för licensansökningar inom två arbetsdagar från slutet av licensansökningsperioden”. Avseende de ansökta kvantiteterna skall de lämna en specifikation ”för de båda tullkvoterna A/B och C, dels för de traditionella aktörerna, dels för de icke-traditionella aktörerna”. Enligt artikel 18.1 skall de behöriga myndigheterna utfärda licenserna i fråga ”senast den tjugotredje dagen i den månad då ansökan lämnas in”. Enligt artikel 19 får en aktör, antingen innehavaren eller någon som har övertagit licensen, ansöka om att få utnyttja utnyttjade kvantiteter i en licens för ett påföljande kvartal av det år under vilket den första licensen utfärdades.
- 18 Enligt artikel 20.1 får ”[r]ättigheter från licenser som utfärdats” ”överlåtas till en enda mottagare”. De tillåtna möjligheterna begränsas, beträffande traditionella aktörer, emellertid enligt artikel 20.2 a till överlåtelser ”inom ramen för samma tullkvot, antingen A/B eller C”.
- 19 Artikel 22, som är den enda bestämmelsen i avdelning III i förordning nr 896/2001, behandlar import utanför tullkvoterna.

- 20 I avdelning V i förordning nr 896/2001, som omfattar artiklarna 28—31, finns vissa ”övergångsbestämmelser”.
- 21 De tillgängliga A/B-tullkvoterna för andra halvåret 2001 är, enligt artikel 28.1, 1 137 159 ton. Enligt artikel 28.2 skall dels ”referenskvantiteten för varje traditionell aktör enligt artikel 4 och efter tillämpningen av artikel 5.2 multipliceras med en koefficient på 0,4454 för traditionella A/B-aktörer”, dels skall varje aktör meddelas sin referenskvantitet justerad med ”justeringskoefficient[en] senast den 7 juni 2001”.
- 22 Med hänsyn till meddelanden till kommissionen från myndigheterna i de relevanta medlemsstaterna om totalsumman av referenskvantiteterna med ledning av olika ansökningar från individuella traditionella aktörer i enlighet med artikel 4 i förordning nr 896/2001, antog kommissionen kommissionens förordning (EG) nr 1121/2001 av den 7 juni 2001 om fastställande av justeringskoefficienter för den referenskvantitet som skall tilldelas varje traditionell aktör inom ramen för tullkvoterna vid import av bananer (EGT L 153, s. 12). Eftersom den meddelade totalsumman av referenskvantiteterna endast uppgick till 1 964 154 ton för samtliga traditionella A/B-aktörer (se andra skälet till förordning nr 1121/2001) och kvoten fastställdes till totalt 2 200 000 ton enligt artikel 18 i förordning nr 404/93, fastställde kommissionen ”den justeringskoefficient” som anges i artikel 5.2 i förordning nr 896/2001 till ”1,07883 för varje traditionell A/B-aktör”.
- 23 Enligt artikel 1.2 i förordning nr 1121/2001 skall den exakta referenskvantiteten för varje traditionell aktör för det andra halvåret 2001 fastställas genom att referenskvantiteten multipliceras med ”justeringskoefficienten”. Den därvid erhållna summan skall multipliceras med den övergångskoefficient som har fastställts för perioden i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 896/2001.

Bakgrund

- 24 Den 4 oktober 2000 tillställde kommissionen rådet ett meddelande med rubriken "Meddelande från kommissionen till rådet om tillämpning av 'först till kvarn'-metoden inom importordningen för bananer och om följderna av ett system med enbart tullar" (KOM(2000) 621 slutlig). I meddelandet förespråkade kommissionen att ett fördelningssystem för den öppna marknaden skulle antas för licenser för import av bananer från tredje land. Rådet ansåg den 9 oktober 2000 att förslaget "skall ligga till grund för en reglering av banankonflikten, som... kan och måste få en snabb lösning". Rådet uppmanade "de behöriga instanserna att granska de tekniska aspekterna" i meddelandet och Europaparlamentet att uttala sig om kommissionens förslag (rådets pressmeddelande 12012/00 om rådets 2294:e möte, s. 12—13).
- 25 Medan de tekniska aspekterna i det ovannämnda meddelandet granskades av såväl de behöriga nationella myndigheterna som medlemmarna av förvaltningskommittén, inledde kommissionen förhandlingar med Amerikas förenta staters handelsrepresentant i syfte att lösa den pågående handelskonflikten mellan detta land och Europeiska gemenskapen om GOM-bananer.
- 26 Den 7 februari 2001, kort efter det att rådet antagit förordning nr 216/2001, vidarebefordrade kommissionen ett meddelande till Europaparlamentet med rubriken "En särskild ram för bistånd till traditionella AVS-bananleverantörer (rådets förordning (EG) nr 856/1999) — Tvåårsrapport från kommissionen 2000" (KOM(2001) 67 slutlig). I avsnitt 4 i meddelandet, under rubriken "Ändring av EU-ordningen till följd av WTO:s avgöranden", anför kommissionen följande:

"Efter ingående diskussioner med berörda parter lade kommissionen i november 1999 för rådet fram ett förslag om ändring av förordning nr 404/93. Detta

förslag omfattade tillämpning av en kvotordning med tre tullkvoter under en övergångsperiod fram till dess att en ordning med enbart tullar införs senast år 2006. Vid diskussioner med tredje part framgick det att en ordning för förvaltning av kvoter inom vilken licenserna tilldelas på grundval av traditionella handelsströmmar med en historisk referensperiod var det alternativ som föredrogs. Efter månader av intensiva diskussioner föreföll det som om en tullkvotordning baserad antingen på licenser som tilldelas efter historiska prestationer eller på utauktionering skulle vara svår att åstadkomma, och att diskussionerna om historiska referensperioder hamnat i ett dödläge. Kommissionen föreslog således i sitt meddelande till rådet i juli att den skulle slutföra sin undersökning av kvotförvaltning enligt 'först till kvarn'-metoden (First Come, First Served — FCFS). Rådet godtog detta, och i oktober 2000 lade kommissionen på grundval av sin bedömning av denna metod fram ytterligare ett meddelande för rådet av vilket framgick att kommissionen betraktade metoden som ett möjligt alternativ... Meddelandet granskades av rådet (allmänna frågor) den 9 oktober 2000 i Luxemburg. Rådets formella ståndpunkt väntas så snart Europaparlamentet har yttrat sig. Gemensamma församlingen AVS-EU antog vid sitt möte i Bryssel den 9—12 oktober 2000 en resolution om reformen av EU:s bananordning.”

27 Den 11 april 2001 enades kommissionen och representanter för Amerikas förenta stater om att sluta ”bananöverenskommelsen USA—EU”. Denna innehöll en ”samarförstånds lösning om bananer” (överenskommelsen USA—EU).

28 Enligt överenskommelsen USA—EU (se punkt C.1 i överenskommelsen) skall gemenskapen införa en importordning på grundval av ”historisk licensgivning i enlighet med bilaga I”. I bilaga I föreskrivs två skeden. Under det första skedet, som trädde i kraft den 1 juli 2001, är gemenskapen skyldig att slå samman de bundna (fasta) tullkvoterna A och B till en enda årlig bunden tullkvot på 2 553 000 ton och den ålagda tullen får inte överstiga 75 euro per ton. Gemenskapen är enligt överenskommelsen även skyldig att fastställa en bunden tullkvot C på 850 000 ton. Omkring 83 procent av importlicenserna för A/B-

kvoten skall tilldelas ”traditionella aktörer” och grundas på varje ”traditionell aktörs genomsnittliga slutliga årliga referensvolym (referensvolym) för A/B-kvoter”. De återstående 17 procenten av licenserna för kvot A/B skall tilldelas en ny ”kategori av icke-traditionella aktörer”. Enligt överenskommelsen är det förbjudet att använda licenser för kvot C för import av bananer i kvot A/B och tvärtom.

- 29 Det andra skedet träder i kraft från och med år 2002. Under detta skede skall bland annat de bestämmelser som avser det första skedet fortfarande gälla, men B-delen av den sammanslagna kvoten A/B skall ökas med 100 000 ton. Den totala, årligen tillgängliga, kvoten ökas därmed till 2 653 000 ton.
- 30 Den 7 maj 2001 antog kommissionen förordning nr 896/2001. Enligt denna förordning utgör den primärimport som utförts mellan åren 1994 och 1996 grundvalen för licenstilldelning.

Fakta i målet och förfarande

- 31 Comafrica SpA och Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (nedan kallade sökandena när de hänvisas till gemensamt) är företag registrerade i Italien respektive Tyskland. De ingår i Dolekoncernen (Dolegruppen), som leds av Dole Food Company Corporation med säte i Kalifornien (Amerikas förenta stater). Dolegruppen har en världsomspännande verksamhet på området för produktion, bearbetning, distribution och marknadsföring av, bland annat, färsk frukt och grönsaker, däribland bananer.

- 32 Sökandena är registrerade i Italien och Tyskland som traditionella aktörer enligt artikel 3.1 i förordning nr 896/2001. Sökandena har sin egen ledning, personal och verksamhet, de är emellertid kommersiellt aktiva både för egen och för Dolegruppens räkning. Beträffande Dolegruppens bananimport till Europeiska gemenskapen, ansvarar sökandena för det första för direktimport i sin egenskap av traditionella aktörer och för det andra, i sin egenskap av fraktagerter för gruppen, för all försäljning av de bananer som importerats till Europeiska gemenskapen av andra medlemmar av gruppen, eller av andra företag som har överlåtit sina importlicenser till medlemmar av gruppen.
- 33 Den 6 juni 2001 meddelade Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (federal myndighet för jordbruk och livsmedel), som är den behöriga myndigheten i Förbundsrepubliken Tyskland, sökanden Dole Fresh Fruit Europe Ltd and Co (Dole), om dess tilldelning i tullkvot A/B för traditionella operatörer avseende den andra halvan av 2001, beräknad i enlighet med förordningarna nr 896/2001 och nr 1121/2001.
- 34 Den 8 juni 2001 meddelade Ministerio del comercio con l'estero (utrikes-handelsministeriet), som är den behöriga myndigheten i Republiken Italien, sökanden Comafrika SpA (Comafrika) om dess tilldelning i ovannämnda tullkvot A/B för traditionella operatörer avseende den andra halvan av 2001, beräknad i enlighet med förordningarna nr 896/2001 och nr 1121/2001.
- 35 Sökandena har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 juni 2001, väckt talan med stöd av artiklarna 230 fjärde stycket EG och 231 EG för det första om ogiltigförklaring av förordning nr 896/2001 och förordning nr 1121/201 (nedan gemensamt kallade de omtvistade förordningarna), i den mån de berör sökandena eller har generella verkningar, för det andra om skadestånd enligt artiklarna 235 EG och 288 EG för den skada som åsamkats

sökandena genom det oriktiga antagandet av de omtvistade förordningarna samt för det tredje om att rätten skall förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

- 36 Genom en särskild skrivelse, som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 juni 2001, har sökandena ansökt om ett interimistiskt beslut enligt artiklarna 242 EG och 243 EG i form av ett beslut om uppskov *erga omnes* med verkställigheten av de omtvistade förordningarna i den mån de berör sökandena eller har generella verkningar. De har även ansökt om ersättning för rättegångskostnaderna.
- 37 Med beaktande av att ansökan om interimistiska åtgärder tillfälligt var mycket brådskande, beslutades att förhandling skulle äga rum den 26 juni 2001 och att det inte krävdes att kommissionen skulle inkomma med ett skriftligt yttrande i förväg. Kommissionen hade emellertid möjlighet att den 25 juni 2001 inkomma med en handling, som innehöll ett skriftligt yttrande till både rättskansliet och sökandena. Den handlingen togs in i akten för målet genom beslut av förstainstansrättens ordförande av den 26 juni 2001.
- 38 Vid förhandlingen den 26 juni 2001 yttrade sig parterna muntligen och besvarade frågor från förstainstansrättens ordförande. Vid förhandlingen beslutade förstainstansrättens ordförande att sökandena senast den 2 juli 2001 skulle yttra sig skriftligen över kommissionens skriftliga yttrande av den 25 juni 2001 och inkomma med upplysningar i anslutning till flera av de muntliga frågor som han hade ställt till dem. Kommissionen anmodades å sin sida att senast den 5 juli 2001 inkomma med eventuella ytterligare yttranden.
- 39 Sökandena gav in ytterligare yttranden den 2 juli 2001, och den 5 juli 2001 inkom kommissionen med ett svar på dessa yttranden och på vissa av de anmärkningar (nedan kallade de ytterligare yttrandena) som sökandena framställt vid förhandlingen.

- 40 Mot bakgrund av de ytterligare yttrandena, anmodade förstainstansrättens ordförande båda parter att senast den 23 juli 2001 inkomma med svar på ett antal skriftliga tilläggsfrågor som ställdes i en skrivelse från förstainstansrättens justitiesekreterare av den 10 juli 2001 (nedan kallade de skriftliga frågorna).
- 41 Kommissionen och sökandena inkom med svar på de skriftliga frågorna genom skrivelser av den 20 respektive den 23 juli 2001.
- 42 I sina ytterligare yttranden av den 2 juli 2001 klargjorde sökandena den exakta omfattningen av de interimistiska åtgärder som de ansökt om. Dessa avsåg ett beslut om uppskov *erga omnes* med verkställigheten av de omtvistade förordningarna med verkan från tilldelningen av importlicenser för det fjärde kvartalet 2001. Enligt de upplysningar som parterna avgivit vid förhandlingen och som inte bestridits av kommissionen, skulle denna tilldelning normalt äga rum omkring den 30 september 2001 och de därigenom tilldelade licenserna skulle vara giltiga mellan den 7 oktober 2001 och den 6 januari 2002.

Tillämpliga bestämmelser

- 43 Enligt artiklarna 242 EG och 243 EG samt artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 2, s. 89), i dess lydelse enligt rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT L 144, s. 21; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 21), rådets beslut 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 (EGT L 66, s. 29; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 110) och rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG av den 1 januari 1995 om anpassning av de dokument

som har avseende på nya medlemsstaters anslutning till Europeiska unionen (EGT L 1, 1995, s. 1), får förstainstansrätten, om den anser att omständigheterna kräver det, förordna om uppskov med verkställigheten av den ifrågasatta rättsakten eller föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder.

- 44 Enligt artikel 104.1 första stycket i förstainstansrättens rättegångsregler kan en ansökan om uppskov med verkställigheten av en institutions rättsakt enligt artikel 242 EG endast prövas om sökanden har väckt talan om prövning av den ifrågavarande rättsakten vid förstainstansrätten. Bestämmelsen är inte bara en formalitet, utan därmed avses att talan i huvudsaken, som ansökan om interimistiska åtgärder anknyter till, skall kunna tas upp till prövning (beslut av den 15 juni 2001 i mål T-339/00 R, Bactria Industriehygiene-Service mot kommissionen (Bactria), REG 2001, s. I-1721, punkt 28).
- 45 I artikel 104.2 i rättegångsreglerna föreskrivs att en ansökan om interimistiska åtgärder skall innehålla uppgifter om de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad. De begärda åtgärderna skall vara interimistiska i den meningen att de inte skall föregripa avgörandet i sak (se beslut meddelade av domstolens ordförande i de förenade målen 76/89 R, 77/89 R och 91/89 R, RTE m.fl. mot kommissionen (RTE) (REG 1989, s. 1141), punkt 12, i mål C-313/90, CIRFS mot kommissionen (REG 1991, s. I-2557), punkt 24, beslut meddelade av förstainstansrättens ordförande i mål T-6/97 R, Comafrika och Dole Fresh Food Europe mot kommissionen (REG 1997, s. II-291), punkt 21, och i mål T-230/97 R, Comafrika och Dole Fresh Food Europe mot kommissionen (Comafrika och Dole) (REG 1997, s. II-1589), punkt 21).
- 46 Eftersom de rättsakter som, i talan i huvudsaken, bland annat omfattas av ansökan om ogiltigförklaring är två av kommissionens förordningar är det lämpligt att inledningsvis säkerställa att den talan kan prövas, åtminstone interimistiskt.

Upptagande till prövning

Parternas argument

- 47 Sökandena anför att de är direkt och personligen berörda av de omtvistade förordningarna. Eftersom endast de aktörer som hade referenskvantiteter med beaktande av år 1998 fick ansöka om licens senast den 11 maj 2001 enligt artikel 4 i förordning nr 896/2001 — sökandena utgör två av dessa — kunde den sålunda bestämda gruppen aktörer inte utökas. Den gemenskapsomspännande referenskvantitet som det hänvisas till i artikel 4 utgörs således av summan av de olika enskilda tal som medlemsstaterna meddelat kommissionen efter det att ansökningstiden gått ut. Till skillnad från de förordningar som domstolen bedömde i mål C-73/97 P, Frankrike mot Comafrika och Dole Fresh Fruit Europe (REG 1999, s. I-185) (Frankrike mot Comafrika och Dole), kände kommissionen i förevarande mål till referenskvantiteterna för varje aktör som hade ansökt inom den ovannämnda ansökningstiden, innan den fastställde justeringskoefficienten i förordning nr 1121/2001, eftersom referenskvantiteterna fastställdes på grundval av importen under referensperioden 1994—1996. När justeringskoefficienten i förordning nr 1121/2001 offentliggjordes, blev det känt exakt hur mycket varje sökande aktör var berättigad till genom licensen. Sökandena hävdar därför att de är personligen berörda av det tilldelningssystem som införts genom de omtvistade förordningarna. De är också direkt berörda, eftersom de nationella myndigheterna i de omtvistade förordningarna inte har givits något utrymme för skönmässig bedömning när det gäller att justera eller korrigera enskilda sökandes tal.

- 48 Med beaktande av domstolens ställningstagande i målet Frankrike mot Comafrika och Dole, bestrider kommissionen att talan i huvudsaken kan tas upp till prövning. Kommissionen har anfört att det är en fråga som förstainstansrättens ordförande kan ta upp *ex officio* och har därför inte yttrat sig i detalj.

Förstainstansrättens bedömning

- 49 Enligt fast rättspraxis skall frågan huruvida talan kan prövas i huvudsaken i princip inte bedömas under ett interimistiskt förfarande för att inte föregripa utgången i målet. Eftersom ansökan om interimistiska åtgärder har samband med talan i målet rörande huvudsaken och det har hävdats att det är uppenbart att denna skall avvisas, är det emellertid lämpligt att fastställa om det finns grund för att interimistiskt fastställa att talan kan tas upp till prövning (se beslut meddelade av domstolens ordförande i mål 376/87 R, Distrivet mot rådet (REG 1988, s. 209), punkt 21, och i mål C-300/00 P(R), Federación de Confradías de Pescadores de Giupúzcoa m.fl. mot rådet (REG 2000, s. I-8797), punkt 34, samt beslut av förstainstansrättens ordförande i mål T-339/00 R, Bactria, punkt 73).
- 50 I förevarande mål berör de tvivel som kommissionen uttryckt huruvida målet kan tas upp till prövning endast den del av talan i huvudsaken som gäller ogiltigförklaring av de omtvistade förordningarna. Det finns absolut ingen anledning att betvivla att denna talan kan tas upp till prövning för såvitt sökandena begär skadestånd enligt artiklarna 235 EG och 288 EG. Beträffande sökandenas bristande saklegitimation såvitt avser deras talan enligt artikel 230 EG är domstolens ställningstagande i målet Frankrike mot Comafrika och Dole av särskild betydelse.
- 51 I målet Frankrike mot Comafrika och Dole biföll domstolen ett överklagande av förstainstansrättens avgörande i mål T-70/94, Comafrika och Dole Fresh Fruit Europe mot kommissionen (den omtvistade domen) (REG 1996, s. II-1741), om att en talan som liknade den som fördes i målet rörande huvudsaken kunde tas upp till prövning. Sökandena har hävdats att omständigheterna i förevarande mål skiljer sig från dem som domstolen bedömde i det nämnda målet. Det är lämpligt att bedöma huruvida detta påstående *prima facie* är välgrundat.

52 Enligt sökandena berör de omtvistade förordningarna dem direkt och personligen, eftersom varken kommissionen eller de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har givits något utrymme för skönsässig bedömning i förordning nr 896/2001 vad avser fastställelse av de referenskvantiteter som, mot bakgrund av den totalt tillgängliga tullkvoten A/B, skall tjäna som utgångspunkt vid beräkningen av den mängd bananer som varje aktör får importera enligt licens. Justeringskoefficienten har utformats snarast för att beakta diskrepanser mellan den totalt tillgängliga kvoten och hela referenskvantiteten, vilken grundats på summan av alla licenssökandes individuella tal avseende referensperioden. Diskrepanserna orsakas av att vissa traditionella aktörer kan besluta att inte ansöka i den kategorin enligt förordning nr 896/2001. När kommissionen hade fastställt den nämnda koefficienten i förordning nr 1121/2001 blev den exakta licenstilldelningen känd för varje aktör som hade lämnat in en ansökan för tullkvoten A/B. Det har därför hävdats att de omtvistade förordningarna utgör en mängd individuella beslut med avseende på dessa aktörer, däribland sökandena, och att giltigheten av dessa beslut kan ifrågasättas av bland andra sökandena.

53 För att kunna fastställa om sökandena har angivit tillräckliga grunder, åtminstone vid första anblicken, för antagandet att det inte är uppenbart att talan om ogiltigförklaring inte kan tas upp till sakprövning, är det nödvändigt att avgöra om de omtvistade förordningarna kan betraktas som ett antal individuella beslut. Det är i detta avseende lämpligt att särskilt beakta domstolens tolkning av begreppet personligen berörd i målet Frankrike mot Comafrica och Dole. Domstolen uttalade beträffande ordningen 1993 att eftersom "de uppgifter som aktörerna [underrättade] de behöriga myndigheterna om [enligt kommissionens relevanta förordningar om verkställighet, kunde] justeras vid flera tillfällen under förfarandets gång utan att de berörda aktörerna [fick] del av de behöriga myndigheternas eller kommissionens justeringar" var aktörerna "inte i stånd att fastställa den referenskvantitet som nedsättningskoefficienten [skulle] tillämpas på" (punkterna 30 och 31). Domstolen uttalade att förstainstansrätten således hade gjort "fel när den i punkt 41 i den överklagade domen" konstaterade att det i den i huvudsak omtvistade förordningen i målet "ang[avs] att den kvantitet som varje berörd aktör [hade] rätt att importera inom ramen för tullkvoten för år 1994 [kunde] fastställas genom att tillämpa en enhetlig nedsättningskoefficient på dennes referenskvantitet" och att den nämnda förordningen därmed "[gjorde] det möjligt för varje aktör att, genom att tillämpa nedsättningskoefficienten på

den referenskvantitet som han redan har tilldelats, fastställa den slutgiltiga kvantitet som han personligen kommer att tilldelas” (punkt 32).

54 I förevarande ansökan har sökandena på ett trovärdigt sätt gjort gällande att förordning nr 896/2001 utgör ett slutet system där referenskvantiteterna för varje aktör som är kvalificerad att söka för tullkvot A/B som traditionell aktör är fastställda på grundval av uppgifter om direktimport under en tidigare, och *a priori*, oföränderlig referensperiod. Att de exakta kvantiteter som de relevanta myndigheterna i medlemsstaterna, enligt det system som fastställts genom förordningen, slutligen tilldelar de ansökande aktörerna kan variera från ett kvartal till ett annat beroende på det avgränsade antalet kvalificerade traditionella aktörer som faktiskt ansökt ett visst kvartal ändrar inte, åtminstone inte vid första anblicken det faktum att systemet är slutet. I dom av den 12 juli 2001 i de förenade målen T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 och T-225/99, Comafrika och Dole Fresh Food Europe mot kommissionen (REG 2001, s. II-1975) (nedan kallad Comafrika och Dole mot kommissionen), fastslog förstainstansrätten, med tillämpning av de principer som domstolen fastlagt i domen i målet Frankrike mot Comafrika och Dole, nämligen att licenstilldelningssystemen enligt ordningarna 1993 och 1999 inte kunde anses utgöra ett antal individuella beslut. Rätten grundade huvudsakligen sitt ställningstagande på att enligt dessa regler hade ”kommissionen, tillsammans med de behöriga nationella myndigheterna,... en mycket viktig roll vid verifikationen och justeringen av aktörernas individuella referenskvantiteter för att eliminera de fall där det har förekommit dubbelräkning” (punkt 103) samt på förstainstansrättens inställning att syftet med att kommissionen fastställde justeringskoefficienten inte var ”att avgöra huruvida aktörernas individuella ansökningar hos de behöriga nationella myndigheterna [skulle] bifallas eller inte, utan att... dra konsekvenserna av en objektiv faktisk situation, i vilken den totala referenskvantiteten för gemenskapen överstiger tullkvoten (vad avser ordningen 1993) samt tullkvoterna och kvantiteterna traditionella AVS-bananer (vad avser ordningen 1999)” (punkt 106). I förevarande mål kan det däremot inte uteslutas att tilldelningssystemet enligt de omtvistade förordningarna skiljer sig tillräckligt från de regler som beaktades i målen Frankrike mot Comafrika och Dole eller Comafrika och Dole mot kommissionen, genom att möjligheterna att kontrollera ingivna tal uteslutits helt, sammantaget med att kategorin tillåtna ansökande aktörer är helt stängd.

- 55 Beträffande direkt berörd framgår det till och med efter en preliminär utvärdering av de omtvistade förordningarna att de nationella myndigheterna, på samma sätt som enligt de bestämmelser som bedömdes av förstainstansrätten i målen Comafrica och Dole mot kommissionen (se punkterna 96—98), i förevarande mål inte har givits något utrymme för skönsmässig bedömning beträffande vare sig beräkning av referenskvantiteter eller licenstilldelning till sökande aktörer. Det kan förefalla troligt att de omtvistade förordningarna direkt berör sökandena.
- 56 Det kan därför inte uteslutas att de omtvistade förordningarna berör sökandena direkt och personligen och, eftersom det är i deras uppenbara intresse att föra talan, att det är lämpligt att preliminärt dra slutsatsen att sökandena har tillräcklig grund för att föra talan om ogiltigförklaring av förordningarna enligt artikel 230 fjärde stycket EG.
- 57 Vad sökandena anför om ansökans brådskande karaktär beror till stor del på att de hävdar att talan är faktiskt och rättsligt befogad (*fumus boni juris*). Det är därför lämpligt att först preliminärt bedöma de yrkanden som de framställt under det interimistiska förfarandet.

Huruvida talan är faktiskt och rättsligt befogad

Parternas argument

- 58 Till stöd för att ansökan om interimistiska åtgärder är faktiskt och rättsligt befogad, har sökandena hänvisat till flera av de yrkanden som de framställt i ansökan om ogiltigförklaring i talan i målet rörande huvudsaken.

59 De har för det första hävdad att kommissionen rättsstridigt har diskriminerat dem. De uppgifter som användes för den referensperiod som förordningarna hänvisar till, det vill säga uppgifterna om primärimport, innehöll betydelsefulla fel. Genom att i de omtvistade förordningarna uppsåtligt hänvisa till en sådan referensperiod gav kommissionen de aktörer en förmån som, till skillnad från sökandena, gav in uppförstorade licensansökningar under den perioden. Sökandena har för det andra anfört att kommissionen har missbrukat sina befogenheter att förvalta GOM-banor enligt förordning nr 404/93. De har hävdad att det, eftersom förordning nr 896/2001 så nära återspeglar överenskommelsen USA—EU, snarare var en önskan att få slut på banantvisten med Amerikas förenta stater än att förvalta GOM-banor på ett riktigt sätt genom att införa ett rättvist system för tilldelning av importlicenser som främst motiverade att de omtvistade förordningarna antogs. Sökandena har slutligen anfört att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att välja att använda uppgifter som den visste var behäftade med fel, utan att förbehålla sig rätten att korrigera dem. Att det system som infördes genom de omtvistade förordningarna är olämpligt påvisas dessutom av att rättvisare sätt att förvalta GOM-banor var tillgängliga, till exempel ”först till kvarn”-principen.

60 Sökandena har således hävdad att talan är faktiskt och rättsligt befogad beträffande de flagranta överträdelser som gjorts genom de omtvistade förordningarna och att det inte finns någon annan möjlighet än att bifalla talan om uppskov med verkställigheten av dem. Sökandena har anfört att graden av felaktighet i uppgifterna avseende primärimport 1994 var runt 57 procent. Även om graden av övervärderade ansökningar sjönk under perioden för att under de tre ifrågavarande åren nå ett genomsnitt på omkring 23 procent, är en så hög andel fel helt oacceptabel. Eftersom kommissionen kände till att uppgifterna för 1994 i särskilt hög grad var behäftade med fel och eftersom uppgifterna för 1997 var betydligt riktigare, borde kommissionen, i enlighet med god förvaltningssed, ha valt åren 1995—1997 till referensperiod.

61 I svaren på de skriftliga frågorna har sökandena anfört att överträdelserna i de omtvistade förordningarna understryks av domen i målet Comafrika och Dole mot kommissionen. Förstainstansrätten fann, avseende ett antal av de tidigare

förordningarna om tillämpning av förordning nr 404/93, att kommissionen gjort sitt bästa för att komma till rätta med övervärderade ansökningar jämfört med referensåren i de fallen (1995—1999) och att den med tiden hade förbättrat sina resultat. I motsats till de förordningar som beaktades i målet Comafrica och Dole mot kommissionen, har kommissionen genom förordning nr 896/01 emellertid ointetgjort alla möjligheter att fortsätta dessa strävanden.

- 62 Kommissionen har bestritt att den av sökandena begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad, och än mindre uppenbart befogad. Vid förhandlingen försvarade kommissionen kraftfullt i synnerhet att det varit riktigt att välja en inriktning för förordning nr 896/2001 som innebar att importlicenser tilldelades på grundval av uppgifter om direktimport av bananer avseende åren 1994—1996. Kommissionen har anfört att en lösning av den pågående handelskonflikten med Amerikas förenta stater enbart utgjorde en av de punkter som påverkade beslutet att anta det omtvistade systemet för tilldelning av importlicenser. Kommissionen försökte uppnå jämvikt mellan traditionella och icke traditionella aktörer genom att anta de omtvistade förordningarna. Genom förordningarna ville kommissionen dessutom avhjälpa de brister som, enligt vad flera konfliktlösningssgrupper inom WTO kommit fram till, fanns i det tidigare systemet för tilldelning av importlicenser för genomförande av förordning nr 404/93.
- 63 Kommissionen har inte förnekat att övervärderade ansökningar fanns bland de uppgifter avseende direktimport som utgjorde grunden för beräkningen av den valda referensperioden och i synnerhet för år 1994. Vid den muntliga förhandlingen anförde kommissionen att orsaken till att år 1997 hade valts i stället för år 1994 inte var att uppgifter om primärimport saknades avseende det förstnämnda året. I sina ytterligare yttranden har kommissionen hävdats att tidsperioden 1994—1996 således var den senaste tillgängliga kontrollerade treårsperioden och att den, av de tillgängliga tänkbara tidsperioderna, var den tidsperiod för vilken de säkraste uppgifterna fanns avseende reduktionskoefficienter. Kommissionen är ”säker på” att andelen övervärderade ansökningar som kommer i fråga snarare

är 11,24 procent än det genomsnitt på 23 procent som sökandena anför. Valet av referensperioden 1994—1996 och urvalet av uppgifter om primärimport under den perioden var således objektivt berättigade kriterier för tilldelning av licenser (se dom av den 20 mars 2001 i mål T-18/99, Cordis mot kommissionen, REG 2001, s. II-913, punkt 77).

Förstainstansrättens bedömning

- 64 Den domstol som bedömer huruvida en åtgärd omedelbart framstår som befogad när den prövar en ansökan om interimistiskt förfarande skall inte avgöra tvisten. Den skall emellertid, med hänsyn till omständigheterna i målet, övertyga sig om att sökandens argument inte kan avvisas utan en mer omfattande bedömning och att den begärda interimistiska åtgärden omedelbart framstår som befogad (beslut av den 13 juni 1989 i mål 56/89 R, Publishers Association mot kommissionen, REG 1989, s. 1693, punkt 31, och av den 19 juli 1995 i mål C-149/95 P(R), kommissionen mot Atlantic Container Line, REG 1995, s. I-2165, punkterna 26—27).
- 65 I förevarande fall förefaller två av sökandenas påståenden, åtminstone vid en preliminär bedömning, väcka allvarliga tvivel angående giltigheten av de omtvistade förordningarna. De begärda interimistiska åtgärderna kan därmed vara befogade.
- 66 Det första av dessa påståenden gäller diskriminering. Sökandena har hävdat att även med tillämpning av kommissionens egna uppgifter har denna godtagit genomsnittliga fel överstigande 11 procent, genom att grunda de omtvistade förordningarna på uppgifter om licensansökningar som avsåg en tidsperiod under vilken andelen övervärderade ansökningar var långt ifrån obetydlig, även om dessa inte innebar bedrägeri. Detta innebär att ett licensansökningssystem har upprättats som fram till slutet av år 2005 kommer att gynna de aktörer som gav

in uppförstorade ansökningar under referensperioden i fråga till nackdel för dem som, i likhet med sökandena, gav in korrekta ansökningar.

67 Talan i målet rörande huvudsaken bör bedömas i detalj, även om en detaljerad analys av det ovannämnda påståendet faller utanför det interimistiska förfarandet i förevarande fall. Även med hänsyn till kommissionens påstående under förhandlingen att det hade varit nästintill omöjligt för denna att undanröja samtliga fel i de uppgifter som användes, och i synnerhet i uppgifterna som avsåg år 1994, kan det svårligen anses att en felmarginal på 10—11 procent är godtagbar som grund för det valda systemet för tilldelning av licenser, i synnerhet inte när det, såsom kommissionen har medgivit under förhandlingen, stod klart att det fanns andra möjliga alternativ, till exempel ett system enligt "först till kvarn"-metoden. Detta gäller i än högre grad när kommissionen inte har gjort något för att kontrollera om tilldelningen av licenser till individuella aktörer var berättigad när den gjordes på grundval av delvis oriktiga uppgifter.

68 Denna inställning kan inte påverkas av den bedömning som förstainstansrätten gjorde beträffande skadeståndstalan i mål T-225/99, Comafrica och Dole mot kommissionen. I detta mål gjorde förstainstansrätten bedömningen att det inte nödvändigtvis var fråga om ett "bevis på brist på omsorg och aktsamhet" från kommissionens sida att denna hade godtagit en påstådd avvikelse på 3—4 procent avseende det första året med 1999 års ordning, eftersom "en viss felmarginal inte kunde undvikas" (punkt 148). Inom ramen för det förevarande interimistiska förfarandet är det inte möjligt att, som kommissionen hävdar, fastslå att en felmarginal på omkring 11 procent inte kan undvikas och att det därför skulle vara meningslöst att de omtvistade förordningarna innehöll bestämmelser som gav kommissionen möjlighet att kontrollera de uppgifter som låg till grund för de referenskvantiteter som individuella operatörer ansökte om. Rätten kan endast göra en sådan bedömning i målet rörande huvudsaken efter att ha tagit ställning till olika motstridiga uppgifter, andra relevanta bevis och anförda argument.

- 69 Sökandena har även, till stöd för ansökan om interimistiska åtgärder, gjort gällande maktmissbruk från kommissionens sida, i synnerhet med avseende på artikel 20 i förordning nr 404/93. I stället för att följa den generella målsättningen att genomföra GOM-bananer på ett korrekt sätt antog kommissionen de omtvistade förordningarna med det övervägande syftet att lösa handelskonflikten med Amerikas förenta stater. I femte skälet till förordning nr 896/2001 görs en hänvisning till denna. Trots att kommissionen har anfört att en lösning av denna handelskonflikt enbart utgjorde en av de punkter som bedömdes när förordning nr 896/2001 antogs, har sökandena gjort troligt att hänsyn togs till denna punkt, närmare bestämt på bekostnad av en korrekt förvaltning av GOM-bananer.
- 70 Sökandena har i detta avseende grundat sin talan på dels att överenskommelsen EU—USA slöts samtidigt som förslaget till förordning nr 896/2001 lades fram och denna antogs, dels att kommissionen i anslutning till detta övergav vad den tidigare förespråkade, vilket rådet godkände i sin resolution av den 9 oktober 2000 (se punkt 20 ovan) och till vilket en hänvisning görs i andra skälet till förordning nr 216/2001 (se punkt 3 ovan), nämligen ett system enligt "först till kvarn"-metoden. Sökandena stöder sig även på att målsättningen för överenskommelsen EU—USA är mycket lik målsättningen för det system som införts genom de omtvistade förordningarna. Under sådana förhållanden kan det inte utslutas att sökandena har haft fog att ifrågasätta lämpligheten av det system för tilldelning av licenser som valts i de omtvistade förordningarna.
- 71 Trots sökandenas skarpa ton avseende påstått maktmissbruk i deras ansökan är det, särskilt med hänsyn till parternas djupa oenighet om andelen övervärderade ansökningar under referensperioden och i synnerhet under år 1994 samt om det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen obestridligen har enligt artikel 20 i förordning nr 404/93 vid bedömning av vad som är bäst för att uppfylla GOM-bananer, inte möjligt att slå fast att sökandena har visat att talan omedelbart framstår som så befogad att ansökan om interimistiska åtgärder kan bifallas utan att det behöver visas att dessa ställer krav på skyndsamhet.

- 72 Det är därför nödvändigt att bedöma hur brådsakande sökandens ansökan är och huruvida intresseavvägningen i förevarande fall talar för att det uppskov som sökts (se punkt 42 ovan) skall bifallas enbart på den grunden att sökandena, i enlighet med artikel 104.2 i rättegångsreglerna, har visat att talan omedelbart framstår som befogad.

Krav på skyndsambhet och intresseavvägning

Anförda argument

- 73 Sökandena har anfört att de kommer att orsakas allvarlig och irreparabel skada under de kommande fem och ett halvt åren på grund av att de omtvistade förordningarna genomförs, även om detta inte kommer att göra att de, eller i än mindre grad Dolegruppen i sin helhet, träder i likvidation. Deras bananomsättning uppgår i genomsnitt till 21 procent av Dolegruppens totala bananomsättning, vilken i sin tur utgör 10 procent av gruppens totala omsättning. Sökandena har anfört att de kommer att förlora omkring... procent¹ av de licenser som de kunde tillgodogöra sig under det tidigare systemet. Dolegruppen i sin helhet kommer att förlora licenser med omkring... procent, vilket motsvarar cirka... miljoner lådor bananer. Med avseende på bananimport från tredje land hade Dolegruppen en marknadsandel på... procent under första hälften av år 2001 med det system som infördes enligt förordning nr 2362/98. Gruppens andel kommer emellertid att minska till... procent med det system som infördes enligt de omtvistade förordningarna. Detta innebär en minskning med ungefär 36 procent, vilket enligt sökandena "är mer än påtagligt i en verksamhet som arbetar med marginaler på mindre än 6 procent". Detta kommer inte enbart att medföra att Dolegruppens verksamhet i Europa minskas, utan även, och mer betydelsefullt, att ett antal av sökandenas kunder som utgörs av större varuhuskedjor kommer att byta till andra leverantörer, eftersom säkra och kontinuerliga leveranser, vilket

1 — Sekretessbelagda uppgifter har raderats.

gruppen inte längre kommer att kunna erbjuda, är avgörande för dessa kunder. När sådana kunder har förlorats är det mycket svårt att vinna tillbaka dem.

- 74 Även om de senare har framgång i en skadeståndstalan med stöd av artiklarna 235 EG och 288 EG är den ekonomiska ersättning som de kan erhålla otillräcklig, eftersom en betydande del av deras marknadsandel oåterkalleligen har gått förlorad. Sökandena har hävdad att interimistiska åtgärder bör medges i sådana fall där skadestånd, som i förevarande fall, är otillräckligt (beslut i de förenade målen 113/77 R och 113/77 R-Int, NTN Toyo mot rådet, REG 1977, s. 1721).
- 75 Sökandena har därutöver anfört att de inte befinner sig i sådana omständigheter att de kan mildra de förluster som kommer att bli följden av att de omtvistade förordningarna genomförs. De kunde mildra den skada som de åsamkades vid tillkomsten av olika licenskategorier enligt ordningen 1993 genom att skaffa eller upprätta avtalsförhållanden med aktörer som innehade licenser i kategori B. Dessa aktörer hade fortfarande "kategori B-härledda licenser" under ordningen 1999, eftersom B-licenser, enligt sökandena, avskaffades *de jure* men inte *de facto* genom ordningen 1999, vilket fick till följd att de kunde fortsätta att utveckla kontakter med sådana aktörer under denna ordning. Sökandena hävdar att dessa möjligheter har minskat radikalt eller till och med omintetgjorts genom de omtvistade förordningarna. Endast de importörer som var verksamma som primärimportörer under referensperioden är nu kvalificerade att söka som traditionella importörer under det nya systemet. Många av de aktörer som sökandena hade inlett samarbete med under det tidigare systemet, för att därmed även lyckas öka sin andel av importmarknaden för bananer från tredje land, innehar inte längre licenser och värdet av deras investeringar inom ramen för sådana samarbeten har minskat markant.
- 76 Under den muntliga förhandlingen anförde sökandena därutöver, utan att kommissionen genmälde på denna punkt, att det totala antalet aktörer som kvalificerar sig som traditionella aktörer har minskat från över 800 till omkring

200 på grund av de omtvistade förordningarna. Eftersom syftet med förordning nr 896/01 är att bananproducenterna själva eller det första ledet köpare (det vill säga fraktarna) skall få licenser, är de mest kvalificerade aktörerna numera antingen producenter eller fraktare som har direkta avtalsförhållanden med producenterna och som därmed inte är benägna att sälja eller överföra licenser till sökandena i enlighet med artikel 20 i denna förordning. Dessa aktörer kommer således att ha ett begränsat behov av Dolegruppens reservfraktkapacitet för att transportera sina bananer till Europeiska gemenskapen och de kommer till största delen att vara ovilliga att köpa de bananer som sökandena inte längre kan importera till Europeiska gemenskapen.

- 77 Med avseende på hur allvarlig den skada var som påståtts bero på de omtvistade förordningarna har sökandena, som svar på en muntlig fråga under förhandlingen, i sina ytterligare yttranden argumenterat att även om rätten att ansöka om interimistiska åtgärder begränsas till sådana förhållanden där en sökande försöker att skydda sina egna intressen, så är detta villkor uppfyllt i förevarande ansökan. Detta beror på att hänvisningen till förlust och skada som övriga företag i Dolegruppen kan komma att åsamkas inte skall uppfattas som en abstrakt hänvisning till nackdelar för tredje man (mål 142/87 R, Belgien mot kommissionen, REG 1987, s. 259). För det första är Dolegruppens bananproduktion vertikalt integrerad och omfattar produktion, frakt, import och försäljning av bananer. För det andra är sökandena inte enbart traditionella aktörer i den mening som avses i artikel 3.1 i förordning nr 896/01, utan även fraktagerter för Dolegruppens räkning för Europeiska gemenskapen och därmed kommersiellt ansvarig för gruppens hela bananimport till Europeiska gemenskapen. Sökandena kommer därför att åsamkas allvarlig och irreparabel skada på grund av de omtvistade förordningarna. Denna skada kommer att ha direkt, omedelbar och allvarlig inverkan på Dolegruppen. Sökandena har gjort gällande att det under dessa förhållanden vore överdrivet formellt att begära att alla övriga berörda företag i Dolegruppen skulle väcka talan separat (dom i mål 294/81, Control Data mot kommissionen, REG 1983, s. 911, punkt 10).

- 78 I sina svar på de skriftliga frågorna har sökandena anfört att det under det system som fastställts i de omtvistade ordningarna, och tvärtemot vad kommissionen

hävdad vid den muntliga förhandlingen, inte längre kommer att finnas en spotmarknad för bananer, liknande den som fanns vid ordningarna 1993 och 1999. Det kommer i stället endast att finnas kvar en möjlighet att sälja bananer på *ad hoc*-basis. Sökandena medger att de för att mildra sina totala förluster förväntar sig att ha möjlighet att under år 2001 sälja omkring... miljoner lådor på sådan basis av den överskottsproduktion som Dolegruppen kommer att få detta år till följd av att de omtvistade förordningarna har trätt i kraft.

- 79 Ur ett ekonomiskt perspektiv vore det dessutom omöjligt för sökandena att ytterligare försöka mildra förlusten av sina kvotlicenser i enlighet med de omtvistade förordningarna genom att importera bananer utanför kvoten i enlighet med artikel 22 i förordning nr 896/01. Eftersom avgiften på bananimport som går över kvoten för närvarande uppgår till 680 euro per ton. Detta uppgår i Förenta staternas dollar, vilket är den normala valutan för den internationella bananhandeln, till omkring 10,80 USD per låda. Eftersom kostnaden för en lossad låda uppgår till i genomsnitt 9,50 USD per låda medför detta att den totala kostnaden uppgår till 20,30 USD per låda. Enligt sökandena finns den bästa gemenskapsmarknaden i Tyskland. I ett motsvarande distributionsled uppgår där marknadspriset för en låda till 26 DEM i genomsnitt under året (omkring 11,50 USD). Det är omöjligt att sälja lådor till ett genomsnittligt pris efter förtullning på 20,30 USD på en marknad där genomsnittspriset uppgår till 11,30 USD. Att ersätta Dolegruppens hela förlust av licenser inom kvoten på denna basis skulle kosta gruppen... miljoner USD på årsbasis. Med beaktande av att gruppens intäkter var 68 miljoner år 2000 skulle detta utgöra en utgift som inte kan bäras till dess att talan har avgjorts i huvudsaken.

- 80 Sökandena har slutligen anfört att en intresseavvägning talar för att det sökta uppskovet skall bifallas. Även om detta skulle få allvarliga konsekvenser för förvaltningen av GOM-bananer och skulle göra det nödvändigt att anta en ny ordning för licenstilldelning så skulle, vilket framgår av hur fort de omtvistade förordningarna föreslogs och antogs, kommissionen ha tillräckligt med tid till sitt förfogande före den 7 oktober 2001 för att införa de nya arrangemang som krävs. Bortsett från kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning när den antog de omtvistade förordningarna, visar det förhållandet att kommissionen använde sig av uppgifter som var behäftade med betydande felaktigheter som

referenskriterium och inte lämnade någon marginal för att kunna korrigera dessa uppgifter att intresseavvägningen i förevarande fall talar för att det sökta uppskovet skall bifallas.

- 81 Kommissionen bestrider den påstått allvarliga och irreparabla karaktären av den skada som sökandena sannolikt kommer att utstå till följd av de omtvistade förordningarna. I ansökan avslöjas inte den möjliga skada som sannolikt kommer att bli allvarlig med avseende på storleken av den grupp som sökandena tillhör. Enligt årsrapporten från Dole Food Company för år 2000, hade detta en årsomsättning i hela världen under det året som uppgick till 4 763 000 000 USD, vilket framkallade en nettovinst på 68 000 000 USD. Dess globala omsättning avseende bananer uppgick under det året till 1,4 miljarder USD.
- 82 Att varuhuskunder möjligen kommer att förloras kan enligt kommissionens mening kompenseras lika lätt i dag som i slutet av år 1997 när samma sökandes ansökan om interimistiska åtgärder avlogs i målet Comafrika och Dole. Sökandena har dessutom inte visat varför en justering av referenskvantiteterna till följd av ett domslut till sökandenas fördel i huvudsaken inte kan komma att utgöra en adekvat grund för att ersätta den skada som åsamkas dem under tiden fram till dess.
- 83 Kommissionen har vidare hävdad att sökandena, trots att de har haft flera möjligheter, inte har förmått lägga fram konkreta bevis för att graden av den skada som de troligen kommer att åsamkas är sådan att den hotar deras fortsatta existens. De kan i detta avseende inte stödja sig på sina påstådda funktionella förbindelser med andra medlemmar i Dolegruppen, eftersom Dolegruppen inte finns enligt ordalydelsen i GOM-bananer på grund av att de olika Doleföretagen

har registrerats för sig och i enlighet med artiklarna 3.1 och 10.1 i förordning nr 896/2001 måste handla för egen räkning.

84 Sökandena kan dessutom mildra skadorna genom att ansöka i både tullkvot A/B och i tullkvot C, genom att skaffa licenser i enlighet med artikel 20 i förordning nr 896/2001 och genom att leverera till och transportera bananer åt andra aktörer som innehar licenser men som saknar tillräcklig kapacitet. I sitt svar på de skriftliga frågorna påpekar kommissionen att artikel 4.1 och 4.2 i förordning nr 896/2001 inte hindrar att aktörerna är registrerade i både tullkvot A/B och i tullkvot C, förutsatt att de uppfyller kraven i dessa punkter. Det betyder att de måste ha importerat bananer från tredje land, icke-traditionella (dollar) bananer och traditionella AVS bananer under tidsperioden åren 1994—1996. Kommissionen har i detta avseende anmärkt att både Comafrika och Compagnie Fruitière — som enligt sökandena är ett företag som tillhör Dolegruppen — är registrerade som traditionella A/B- och C-aktörer. Kommissionen vidhåller även uppfattningen, som först framfördes vid den muntliga förhandlingen, att en begränsad spotmarknad även fortsättningsvis kommer att finnas inom gemenskapen, i synnerhet med avseende på bananer som odlats i Ecuador, där det fortfarande finns ett stort antal relativt små bananproducenter.

85 Med avseende på intresseavvägningen har kommissionen anfört att de möjliga allvarliga konsekvenserna för förvaltningen av GOM-bananer som skulle kunna bli följden av ett sådant beslut om uppskov som sökandena har ansökt om motiverar att de omtvistade förordningarna fortsätter att gälla till dess att talan har avgjorts i huvudsaken. Behovet av att undvika intrång i kommissionens grundläggande behörighet för att styra importordningen i GOM-bananer har dessutom bekräftats i punkt 37 i beslutet i målet Comafrika och Dole. Att det sökta uppskovet inte skall beviljas motiveras även av konsekvenserna för andra kvalificerade "traditionella aktörer", som till skillnad från sökandena inte har ifrågasatt de omtvistade förordningarna samt av gemenskapens mer allmänna intresse av att upprätthålla lösningen av handelskonflikten med Amerikas förenta stater.

Förstainstansrättens bedömning

- 86 Sökandena har anfört fem huvudsakliga slag av förluster: i) Minskade intäkter som härrör ur en påstådd förlust på omkring... procent av de licenser som sökandena innehade enligt ordningen 1999. ii) En mer allmän intäktsförlust för Dolegruppen i sin helhet, för vilken sökandena hävdar att de är ekonomiskt ansvariga i sin egenskap av fraktagenter. iii) Andra förluster som härrör ur dem under i) och ii), som till exempel ökade transportkostnader för varje enhet, vilket beror på att de har haft tillgång till färre bananer att transportera ombord på sina fartyg och lossa i sin hamnanläggning i Livorno i Italien liksom förluster som beror på oförmåga att finna avsättning för överskottsproduktionen av bananer. iv) Värdeminskning av deras investeringar i aktörer som innehar tidigare kategori B-licenser eller "härledda" licenser från ordningen 1993 respektive 1999. v) Förlust av stora varuhuskunder inom Europeiska gemenskapen, vilket inte enbart beror på att licenser gått direkt förlorade, utan även på att dessa förluster kommer att fortsätta mer eller mindre oförminskat till dess att en slutgiltig ordning antas som träder i kraft den 1 januari 2006.
- 87 Frågan huruvida en ansökan om uppskov med verkställigheten ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om uppskov lider allvarlig och irreparabel skada (beslut i mål C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health mot rådet, REG 1999, s. I-8343, punkt 94, och i mål C-471/00 P(R), kommissionen mot Cambridge Healthcare Supplies, REG 2001, s. I-2865, (punkt 107, nedan kallat Cambridge)). Det ankommer på den part som gör gällande en allvarlig och irreparabel skada att styrka förekomsten av densamma (beslut av domstolens ordförande i mål C-278/00 R, Grekland mot kommissionen, REG 2000, s. I-8787, punkt 14, och beslut av förstainstansrättens ordförande av den 28 maj 2001 i mål T-53/01 R, Poste Italiane mot kommissionen, REG 2001, s. II-1479, punkt 110). Avseende skada räcker det att denna

är förutsägbar med en tillräcklig grad av sannolikhet, i synnerhet när den beror på förekomsten av ett flertal faktorer (se beslut av domstolens ordförande i mål C-335/99 P(R), HFB m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-8705, punkt 67, och i Cambridge, punkt 108, och i beslut av förstainstansrättens ordförande av den 1 augusti 2001 i mål T-132/01 R, Euroalliances m.fl. mot kommissionen, REG 2001, s. II-2307, punkt 61 (nedan kallad Euroalliances)).

- 88 Kommissionen bestrider i förevarande fall att den skada som åsamkas sökandena till följd av att de omtvistade förordningarna är i kraft är av allvarligt slag. Med beaktande i synnerhet av att sökandena påstår sig komma att förlora... procent av licenserna i sin egenskap av traditionella aktörer, att sökandena i sina ytterligare yttranden har anfört att de redan har förlorat varuhuskunder i Tyskland och börjar att förlora dem i Förenade kungariket samt med beaktande av att sökanden, utan att kommissionen har bestridit detta, har hävdats att en sådan förlust är mer än påtaglig i en verksamhet som arbetar med marginaler på mindre än 6 procent, kan emellertid möjligheten att sökandena kommer att åsamkas en allvarlig förlust inte uteslutas (Euroalliances, punkt 62).
- 89 Enligt fast rättspraxis kan en rent ekonomisk skada i princip inte anses som irreparabel, eller ens som svårersättningsvärd, eftersom den kan bli föremål för en ekonomisk kompensation i efterhand (beslut av förstainstansrättens ordförande i målet Comafica och Dole, punkt 32, Cambridge, punkt 113, och Bactria, punkt 94). Denna rättspraxis är grundad på förutsättningen att ekonomisk skada som inte undanröjs genom åtgärder för att följa domen i huvudsaken utgör en ekonomisk förlust som skulle kunna kompenseras genom de möjligheter att väcka talan som anges i fördraget, särskilt i artiklarna 235 EG och 288 EG (beslut i målen Comafica och Dole, punkt 38, och Euroalliances, punkt 66).
- 90 Även om det på grund av att bananindustrin är särskilt starkt integrerad och att det av den centrala roll som sökandena spelar i förhållande till Dolegruppens bananimport till Europeiska gemenskapen har antagits att sökandena kan åberopa de förluster som hela denna grupp påstås ha åsamkats till följd av de omtvistade förordningarna, står det klart att alla relevanta skador är rent

ekonomiska. Det är därför nödvändigt att bedöma om någon del av dessa inte kan ersättas om sökandena har framgång i sin talan i huvudsaken.

- 91 Den intäktsförlust som hänför sig till minskningen av antalet licenser och som sökandena har åberopat samt de därmed direkt förbundna förlusterna, som till exempel högre transport- och lossningskostnader, är kvantifierbara och därmed i princip möjliga att ersätta. Detsamma gäller den påstådda värdeminskningen av sökandenas investeringar i företag som innehar B-licenser eller härledda B-licenser. Det står klart att de möjligheter att väcka talan som anges i fördraget i princip betyder att sökandena kan väcka talan avseende alla sådana förluster. Med hänsyn till Dolegruppens storlek kan sådana förluster, som sökandena själva medgivit, inte heller anses vara så allvarliga att de kan hota vare sig sökandenas eller denna grups fortbestånd.
- 92 Sökandena har emellertid vidhållit att det minskade antalet licenser som står till deras förfogande redan har fått till följd att de har förlorat betydelsefulla kunder som utgörs av större varuhuskedjor. Dessa förluster kommer att öka gradvis i den mån sådana kunder inser att sökandena, till följd av minskningen av antalet licenser genom påverkan av de omtvistade förordningarna, inte längre förmår att garantera fortlöpande leveranser. Sökandena medger att de kan komma att kunna erhålla ytterligare ett antal licenser genom överlåtelser i enlighet med artikel 20 i förordning nr 896/2001. De kommer dessutom att kunna köpa ett antal bananer, antingen från mindre producenter i Ecuador som innehar licenser eller på den spotmarknad som nu påstås vara en *ad hoc*-marknad för bananimport till Europeiska gemenskapen. Sökandena hävdar emellertid att de genom sådana mildrande åtgärder inte kommer ens i närheten av den importnivå som de uppnådde enligt ordningen 1999.
- 93 Kommissionen har hävdad att sådana förluster inte är mer irreparabla nu än liknande förluster var i målet Comafrika och Dole. Kommissionen bestrider

därutöver att de möjligheter som sökandena nu har att, om nödvändigt, erhålla ytterligare bananer till sina större kunder inom gemenskapen skulle vara otillräckliga.

- 94 Enligt fast rättspraxis kan, om vidtagande av åtgärder som begärts ogiltigförklarade i talan i huvudsaken kan förorsaka en irreversibel marknadsutveckling på en marknad där sökanden redan är verksam, de förluster som därigenom åsamkas sökanden undantagsvis anses vara irreparabla med avseende på en ansökan om interimistiska åtgärder, trots att dessa förluster är av ekonomiskt slag (se beslut av domstolens ordförande i det ovannämnda målet RTE m.fl. mot kommissionen, punkt 18, och beslut av förstainstansrättens ordförande i de förenade målen T-24/92 R och T-28/92 R, Langnese-Iglo och Schöller Lebensmittel mot kommissionen, REG 1992, s. II-1839, punkt 29, och i målet Comafrika och Dole, punkt 39, och beslut i mål T-260/97, Camar mot kommissionen och rådet, REG 1997, s. II-2357, punkt 42, vilket efter överklagande faststälts genom beslut av domstolens ordförande i mål C-43/98 P(R), Camar mot kommissionen och rådet, och i mål T-342/00 R, Petrolessence och SG2R mot kommissionen, REG 2001, s. II-67, punkt 48).
- 95 I sitt beslut i målet Comafrika och Dole fastställde förstainstansrättens ordförande att påståendet att den skada var irreparabel som troligen skulle åsamkas sökandenas förhållande till varuhuskedjor till följd av den förordning vars giltighet var föremål för talan i huvudsaken i detta mål "inte [kunde] godtas som grund för att den påstådda skadan skulle vara irreparabel". Ordföranden fortsatte:

"Även om det skulle finnas en risk för en brytning i det goda förhållandet mellan sökandena och de stormarknadskedjor som köper den största delen av de bananer som sökandena importerar till gemenskapen, framgår det av ansökan om interimistiska åtgärder... att denna risk borde ha uppkommit redan under åren 1993—1995, när kommissionen fastställde en nedsättningskoefficient som grundades på de uppgifter som sökandena redan då ansåg var oriktiga. Om det

goda förhållandet till stormarknadskedjorna i gemenskapen sålunda inte har brutits under åren 1993 fram till i dag, kan det rimligen förutsättas att det kommer att bestå under en motsvarande tidsperiod, inom vilken domen i sak sannolikt kommer att avkunnas. I alla händelser har sökandena medgivit att de kan kompensera det minskade antalet licenser i kategori A genom att köpa licenser i kategori B av aktörer i gemenskapen som inte utnyttjar dem. Det har inte framlagts några uppgifter som styrker att det inte skulle vara möjligt att genomföra dessa köp i framtiden.”

- 96 Det är inte möjligt att inom ramen för detta interimistiska avgörande, med ledning av tillgängliga upplysningar i akten och i ljuset av parternas mycket motstridiga utlåtanden, i synnerhet de som avser sökandenas möjligheter att erhålla ytterligare licenser i enlighet med artikel 20 i förordning nr 896/2001 eller genom att ansöka om tullkvot C, avgöra i vilken mån sökandena kan komma att åsamkas irreparabla skador genom att de oåterkalleligen förlorat viktiga kunder på grund av att sökandenas licenstilldelning fastställts i de omtvistade förordningarna fram till slutet av år 2005 (beslut i mål T-13/99, Pfizer Animal Health mot rådet, REG 1999, s. II-1961, punkt 161). Sökandena har långt ifrån visat att det föreligger ett obestriddigt krav på skyndsamhet och de har varken i ansökan, i sina muntliga utlåtanden, sina ytterligare yttranden eller i sina svar på de skriftliga frågorna förmått att göra det i erforderlig grad sannolikt att deras ställning på bananmarknaden inom gemenskapen på grund av förlusten av kunder som utgörs av varuhuskedjor kommer att vara irreparabelt undergrävd när dom faller i huvudsaken. Sökandena har framför allt inte preciserat vilken del av marknaden inom Europeiska gemenskapen som de riskerar att förlora till följd av att sådana kunder befaras övergå till sökandenas konkurrenter. Eftersom det åligger sökanden att med en tillräcklig grad av sannolikhet visa att den påstått irreparabla skadan kommer att inträffa, kan ansökan i förevarande mål inte godtas.

- 97 Även om det på grundval av de påstådda skillnaderna mellan omständigheterna i förevarande mål och de omständigheter som låg till grund för den ansökan som bedömdes av förstainstansrättens ordförande i beslutet i målet Comafrika och Dole, och i synnerhet på grund av de större svårigheter som sökandena i förevarande mål har att uppväga förlusten av licenser med att anskaffa licenser

från andra aktörer, kunde antas att irreparabel skada verkligen skulle åsamkas sökandenas förhållande till kunder som utgörs av varuhuskedjor, skulle denna skada i vilket fall inte vara tillräcklig för att motivera att ansökan om interimistiska åtgärder bifalls.

- 98 Det framgår av den rättspraxis som nämns i punkt 45 ovan att interimistiska åtgärder inte får vidtas när de skulle få en följd som liknar den som avses i talan i huvudsaken i stället för att ha en interimistisk karaktär. I ett svar på en fråga som ställdes under den muntliga förhandlingen bestred sökandena i förevarande fall inte att vidtagande av interimistiska åtgärder av det slag som de sökt i förevarande mål, nämligen ett beslut om uppskov *erga omnes* av de omtvistade förordningarna med verkan från det tredje kvartalet innevarande år och fram till dess att dom faller i målet avseende huvudsaken, skulle ha en slutgiltig verkan genom att kommissionen tvingas anta ett nytt licenstilldelningssystem och att effekterna av detta inte skulle kunna omintetgöras om sökandena senare inte hade framgång med talan om ogiltigförklaring. Sökandena argumenterade emellertid för att de sökta åtgärderna i förevarande fall var särskilt berättigade på grund av de omtvistade förordningarnas uppenbart lagstridiga karaktär.
- 99 Sökandena har emellertid inte i någon högre grad förmått styrka att talan är faktiskt och rättsligt befogad (se punkterna 71 och 72 ovan), eftersom de inte heller har visat att det föreligger ett obestridligt krav på skyndsamhet eller förmått att med tillräcklig säkerhet visa att deras ställning på bananmarknaden inom gemenskapen kommer att vara oåterkalleligen undergrävd innan dom faller i huvudsaken. Det finns därför inga särskilda omständigheter som i förevarande interimistiska förfarande skulle göra det befogat att bifalla det sökta uppskoven (beslut i mål C-393/96 P(R), Antonissen mot rådet och kommissionen, REG 1997, s. I-441, punkt 41).
- 100 Även om det slutligen hade varit nödvändigt att beakta intresseavvägningen i förevarande fall, skulle det stå klart att sökandenas intresse (och i synnerhet de övriga medlemmarnas i Dolegruppen) av att erhålla ett interimistiskt uppskov

med verkställigheten av de omtvistade förordningarna och av att ett annat licenstilldelningssystem infördes i stället för dessa inte skulle väga tyngre än kommissionens och tredje mans adekvata konkurrensintressen.

- 101 Kommissionen har för det första ett klart intresse av att använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning för att vidta de genomförandeåtgärder som kommissionen anser vara de lämpligaste i avvaktan på att den slutgiltiga ordning för bananimport antas som anges i förordning nr 216/2001 för att bevilja licenser för bananimport från tredje land (se det ovannämnda målet Cordis mot kommissionen, punkt 77). När kommissionen antog de omtvistade förordningarna var den därför berättigad att bland annat ta hänsyn till gemenskapens allmänna intresse, och särskilt intresset hos de företag i gemenskapen som är verksamma med export till Amerikas förenta stater, av att lösa handelskonflikten med detta land. Handelskonflikten var en följd av att ordningarna 1993 och 1999 genomfördes och ledde till att detta land lade ett antal strafftullar på olika delar av exporten från gemenskapen. Det är för det andra nödvändigt att ta hänsyn till intressena hos övriga bananaktörer som skulle bli direkt, och i många fall negativt, påverkade om det uppskov som sökandena har ansökt om skulle bifallas. Detta gäller så mycket mera i förevarande fall, eftersom det vore mycket svårt, för att inte säga omöjligt, för kommissionen att återge dessa aktörer de rättigheter till den licensanvändning som dessa skulle förlora under det interimistiska licenstilldelningssystem som kommissionen skulle tvingas införa om de interimistiska åtgärder som sökandena ansökt om i förevarande mål beviljades och deras talan om ogiltigförklaring i huvudsaken senare ogillades.

- 102 Att några av de förluster som kan komma att åsamkas sökandena till följd av de omtvistade förordningarna kan vara irreparabla är inte tillräckligt för att uppväga de ovannämnda motsatta intressena. Intresseavvägningen talar därför för att de omtvistade förordningarna skall fortsätta att gälla i avvaktan på att dom faller i målet i huvudsaken.

- 103 Av det ovan anförda följer att förevarande ansökan om interimistiska åtgärder skall ogillas.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) **Ansökan om interimistiska åtgärder lämnas utan bifall.**
- 2) **Beslut om rättegångskostnaderna meddelas senare.**

Luxemburg den 12 september 2001.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande